

[Poul Schlüter.]

som nu søger valg, skal måske allerede i november måned træffe den danske beslutning, for den skal jo i første omgang træffes her i folketinget. Det er forudsætningen for en senere folkeafstemning. Jeg synes, det er kedeligt, at socialdemokratiet få uger før, op til valget den 21. september, hvor folketinget skal træffe afgørelse kort efter, ikke ganske klart kan fortælle befolkningen, hvad man vil. Må jeg sige, at jeg anser det for vigtigt, at vi bevarer enigheden mellem de flest mulige i markedspolitikken, men jeg mener, at ingen af os i denne sal og andre, som er kandidater, kommer uden om i de uger, som nu ligger foran os, ganske klart at fortælle den danske befolkning, hvilket råd vi hver for sig vil give.

Hr. Per Hækkerup fremhævede, at det var afgørende, hvilken politik der skulle føres efter valget, og det er jo rigtigt, men netop derfor er det også afgørende, hvilken regering der dannes. Jeg håber naturligvis, at der ikke bliver tale om et flertal af socialdemokratiet og de partier, som ligger til venstre for socialdemokratiet, og jeg vil også godt sige, at egentlig tror jeg, at inderst inde nærer hr. J. O. Krag det samme håb — eller gør han? Gør han det? Hvad arbejder han for? Hvilket flertal ønsker han skabt her i folketinget? Hvis et sådant socialistisk flertal blev dannet, hvad så? Hr. J. O. Krag taler i denne tid meget om dannelse af en mindretalsregering, og sådan én havde vi jo også sidst, fra 1966 til vinteren 1968; men skal så flertallet bruges, selv om det måtte blive en mindretalsregering, der dannes? Det vil jeg gerne i dag have gjort lysende klart, for jeg husker jo, at før valget i 1966 fremhævede hr. J. O. Krag, at SF og hr. Aksel Larsen skulle ikke gøre sig forhåbninger om at kunne få indflydelse på hans politik, men de kom alligevel til på væsentlige områder at bestemme, indtil hr. Per Hækkerup havde høvlet så voldsomt på SF, at spånerne fløj i form af hr. Sigsgaard og fru Hanne Reintoft.

På baggrund af den utryghed og den usikkerhed, som ville blive skabt i dansk politik under en socialdemokratisk mindretalsregering, som skulle forhandle snart til den ene og snart til den anden side i salen, tror jeg, at landet er tjent med, at den nuværende

regering får fornyet sit mandat, så den kan gøre sit arbejde færdig.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: I mit 18 år lange politiske liv herinde har jeg aldrig været glad for at gøre folk kede af det, og når hr. Poul Schlüter er så glad over, at kommunernes udgifter nu endelig skal sættes ned, så ville det da være synd at tage den glæde fra hr. Poul Schlüter, men alligevel må jeg gøre et lille skår i glæden. På mandag skal hr. Poul Schlüter og jeg stå på Gladsaxe kommunes talerstol og redegøre for, hvorfor kommunen er tvunget til at gennemføre ting, som det er ganske urimeligt at vi skal gennemføre. Man har faktisk knægtet det kommunale selvstyre. Til lykke med det, kommunalbestyrelsesmedlem hr. Poul Schlüter.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter: Jeg glæder mig naturligvis til den debat om Gladsaxes forhold, som vi på mandag skal føre i Gladsaxe, men jeg vil da gerne sige, at der er adskillige kommuners økonomiske udvikling igennem de seneste år, som tydeligt har illustreret, at det samlede samfundsøkonomiske ansvar for, hvad der sker i kommunernes økonomi, det kan man ikke fordele ud til 5.000-6.000 medlemmer af de danske kommunalbestyrelser og amter; det må bæres af en regering, af en finansminister og af de 179 medlemmer her i folketinget. Det er såmænd flere end nok til det, det kan kommunerne ikke klare.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Helt kort. Jeg har et langt indlæg, hvor jeg nok skal kommentere det, hr. Poul Schlüter nu sagde i eftermiddag som almindelig taler i diskussionen.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 11.58.